

Logică și structuri discrete
Logică propozițională

Marius Minea
marius@cs.upt.ro

<http://www.cs.upt.ro/~marius/curs/lsd/>

3 noiembrie 2015

Logica stă la baza informaticii

circuite logice: descrise în algebra booleană

calculabilitate: ce se poate calcula algoritmic?

metode formale: demonstrarea corectitudinii programelor

inteligenta artificiala: cum reprezentăm și deducem cunoștințe?

baze de date relationale

etc.

Din istoria logicii

Aristotel (sec.4 î.e.n.): primul sistem de *logică formală* (riguroasă)

Gottfried Wilhelm Leibniz (1646-1714): *logică computațională*
raționamentele logice pot fi reduse la *calcul matematic*

George Boole (1815-1864): *The Laws of Thought*:
logica modernă, algebră booleană (logică și mulțimi)

Gottlob Frege (1848-1925): *logica simbolică clasică*
Begriffsschift: formalizare a logicii ca fundament al matematicii

Bertrand Russell (1872-1970): *Principia Mathematica*
(cu A. N. Whitehead)
formalizare încercând să eliminate paradoxurile anterioare

Kurt Gödel (1906-1978): *teoremele de incompletitudine* (1931):
nu există axiomatizare consistentă și completă a aritmeticii

Operatori logici uzuali

Stim deja: operatorii logici NU (\neg), SAU (\vee), SI (\wedge)

Tabele de adevără:

p	$\neg p$
F	T
T	F

negație \neg NU

C: ! ML: not

$p \vee q$	q	
p	F	T
F	F	T
T	T	T

disjuncție \vee SAU

C/ML: ||

$p \wedge q$	q	
p	F	T
F	F	F
T	F	T

conjuncție \wedge SI

C/ML: &&

Logica propozițională

Unul din cele mai simple *limbaje* (limbaj \Rightarrow putem *exprima* ceva)
așa cum codificăm numere, etc. în *biți*
putem exprima probleme prin *formule* în logică

Discutăm:

Cum definim o *formulă logică*:

forma ei (*sintaxa*) vs. înțelesul ei (*semantica*)

Cum *reprezentăm* o formulă? pentru a opera *eficient* cu ea

Cum *folosim* logica pentru a lucra cu alte noțiuni din informatică?
(mulțimi, relații, automate)

Ce sunt *demonstrațiile* și *raționamentul logic*?

cum putem demonstra? se poate demonstra (sau nega) orice?

Propoziții logice

O *propoziție* (logică) e o afirmație care e fie adevărată, fie falsă, dar nu ambele simultan.

Sunt sau nu propoziții?

$$2 + 2 = 5$$

$$x + 2 = 4$$

Toate numerele prime mai mari ca 2 sunt impare.

$x^n + y^n = z^n$ nu are soluții întregi nenule pentru niciun $n > 2$

Dacă $x < 2$, atunci $x^2 < 4$

Sintaxa logicii propoziționale

Un *limbaj* e definit prin *simbolurile* sale și prin *regulile* după care le combinăm corect.

Simbolurile logicii propoziționale:

propoziții: notate deobicei cu litere p, q, r , etc.

operatori (conectori logici): negație \neg , implicație \rightarrow , paranteze $()$

Formulele logicii propoziționale: definite prin *inducție structurală*, o formulă complexă e construită din formule mai simple

orice *propoziție* (numită și formulă atomică)

$(\neg \alpha)$ dacă α este o formulă

$(\alpha \rightarrow \beta)$ dacă α și β sunt formule (α, β numite *subformule*)

Omitem parantezele redundante, considerând \neg mai prioritar ca \rightarrow

Operatorii cunoscuți pot fi definiți folosind \neg și \rightarrow :

$$\alpha \wedge \beta \stackrel{\text{def}}{=} \neg(\alpha \rightarrow \neg \beta) \quad (\text{ȘI}) \qquad \alpha \vee \beta \stackrel{\text{def}}{=} \neg \alpha \rightarrow \beta \quad (\text{SAU})$$

$$\alpha \leftrightarrow \beta \stackrel{\text{def}}{=} (\alpha \rightarrow \beta) \wedge (\beta \rightarrow \alpha) \quad (\text{echivalență})$$

Sintaxa (concretă și abstractă) vs. semantică

Sintaxa: o mulțime de reguli care definește construcțiile unui limbaj
aici: *formulele* logicii propoziționale
NU spune *ce înseamnă* o formulă

Semantica: definește înțelesul unei construcții (unui limbaj)

Sintaxa *concretă* precizează modul *exact* de scriere. O formulă e:
prop \neg *formulă* *formulă* \wedge *formulă* sau *formulă* \vee *formulă*

Sintaxa *abstractă*: interesează *structura* formulei din subformule:
propoziție, negația unei formule, conjuncția/disjuncția a 2 formule

În ML, putem definim un tip recursiv urmărind *sintaxa abstractă*:

```
type boolform = V of string | Neg of boolform
| And of boolform * boolform | Or of boolform * boolform
```

Numele de *constructori* And, Or sunt alese de noi

Tipul reprezintă *structura* formulelor, nu simboluri concrete (\wedge , \vee),
nici scrierea infix sau prefix, etc.

Implicația logică →

$p \rightarrow q$ numită și *conditional*(ă)

p : *antecedent* (sau *ipoteză*)

q : *consecvent* (sau *concluzie*)

Semnificație: dacă p e adevărat, atunci q e adevărat (if-then)

dacă p nu e adevărat, nu știm nimic despre q (poate fi oricum)

Deci, $p \rightarrow q$ e fals doar dacă p e adevărat și q e fals

(dacă p , atunci q ar trebui să fie adevărat)

Tabelul de adevăr:

		q	
$p \rightarrow q$		F	T
p	F	T	T
	T	F	T

Exprimat cu alți conectori: $p \rightarrow q = \neg p \vee q$

Implicația în vorbirea curentă și în logică

În limbajul natural, “dacă ... atunci” denotă deobicei *cauzalitate*
dacă plouă, iau umbrela

În logica matematică, → *NU înseamnă cauzalitate*

3 e impar → 2 e număr prim implicație adevărată, T → T

În demonstrații, vom folosi ipoteze *relevante* (legate de concluzie)

Vorbind, spunem adesea “dacă” gândind “dacă și numai dacă”
(echivalentă, o noțiune mai puternică!)

Exemplu: Dacă depășesc viteza, iau amendă.

ATENȚIE: *fals implică orice!* (vezi tabelul de adevăr)

⇒ un raționament cu o verigă falsă poate duce la orice concluzie

⇒ un paradox ($p \wedge \neg p$) distrugе încrederea într-un sistem logic

Despre implicație

Fiind dată o implicație $p \rightarrow q$, definim:

reciproca: $q \rightarrow p$

inversa: $\neg p \rightarrow \neg q$

contrapozitiva: $\neg q \rightarrow \neg p$

Contrapozitiva e *echivalentă* cu formula inițială (directă).

Inversa e echivalentă cu reciproca.

$p \rightarrow q$ ~~NU e echivalent~~ cu $q \rightarrow p$ (reciproca)

Calculul în logică: funcții de adevăr

Formula e o noțiune *sintactică*.

Valoarea de adevăr e o noțiune *semantică*.

Definim riguros cum calculăm valoarea de adevăr a unei formule.

O *funcție de adevăr* v atribuie la orice formulă o *valoare de adevăr* $\{T, F\}$ astfel încăt:

$v(p)$ e definită pentru fiecare *propozitie atomică* p .

$$v(\neg\alpha) = \begin{cases} T & \text{dacă } v(\alpha) = F \\ F & \text{dacă } v(\alpha) = T \end{cases}$$

$$v(\alpha \rightarrow \beta) = \begin{cases} F & \text{dacă } v(\alpha) = T \text{ și } v(\beta) = F \\ T & \text{în caz contrar} \end{cases}$$

Exemplu: fie $v(a) = T$, $v(b) = F$, $v(c) = T$

putem calcula v pentru orice formulă cu propoziții din $\{a, b, c\}$

$v((a \rightarrow b) \rightarrow c)$:

avem $v(a \rightarrow b) = F$ pentru că $v(a) = T$ și $v(b) = F$

și atunci $v((a \rightarrow b) \rightarrow c) = T$ pentru că $v(a \rightarrow b) = F$.

Interpretări ale unei formule

O *interpretare* a unei formule = o evaluare pentru propozițiile ei

O intrepretare *satisfacă* o formulă dacă o evaluatează la T.

Spunem că interpretarea e un *model* pentru formula respectivă.

Exemplu: pentru formula $a \wedge (\neg b \vee \neg c) \wedge (\neg a \vee c)$

interpretarea $v(a) = T, v(b) = F, v(c) = T$ o satisfacă

interpretarea $v(a) = T, v(b) = T, v(c) = T$ nu o satisfacă.

O formulă poate fi:

tautologie (*validă*): adevărată în *toate* interpretările

realizabilă (en. *satisfiable*): adevărată în *cel puțin o* interpretare

contradicție (nerealizabilă): nu e adevărată în *nicio* interpretare

contingentă: adevărată în unele interpretări, falsă în altele

(nici tautologie, nici contradicție)

Tabela de adevăr

Tabela de adevăr prezintă valoarea de adevăr a unei formule în *toate interpretările posibile*

2^n interpretări dacă formula are n propoziții

Două formule sunt *echivalente* dacă au *același tabel de adevăr*

Două formule ϕ și ψ sunt echivalente dacă $\phi \leftrightarrow \psi$ e o tautologie

Exemple de tautologii

$$a \vee \neg a$$

$$\neg \neg a \leftrightarrow a$$

$$\neg(a \vee b) \leftrightarrow \neg a \wedge \neg b$$

$$\neg(a \wedge b) \leftrightarrow \neg a \vee \neg b \quad (\text{regulile lui de Morgan})$$

$$(a \rightarrow b) \wedge (\neg a \rightarrow c) \leftrightarrow (a \wedge b) \vee (\neg a \wedge c)$$

$$a \rightarrow (b \rightarrow c) \leftrightarrow (a \wedge b) \rightarrow c$$

$$(p \rightarrow q) \wedge p \rightarrow q$$

$$(p \rightarrow q) \wedge \neg q \rightarrow \neg p$$

$$p \wedge q \rightarrow p$$

$$(p \rightarrow q) \rightarrow q$$

$$(p \vee q) \wedge \neg p \rightarrow q$$

$$(p \rightarrow q) \wedge (q \rightarrow r) \rightarrow (p \rightarrow r)$$

Algebra Booleană

Pe multimi, \cup , \cap și complementul formează o algebră booleană.

Tot o algebră booleană formează în logică și \wedge , \vee și \neg :

Comutativitate: $A \vee B = B \vee A$ $A \wedge B = B \wedge A$

Asociativitate: $(A \vee B) \vee C = A \vee (B \vee C)$ și
 $(A \wedge B) \wedge C = A \wedge (B \wedge C)$

Distributivitate: $A \vee (B \wedge C) = (A \vee B) \wedge (A \vee C)$ și
 $A \wedge (B \vee C) = (A \wedge B) \vee (A \wedge C)$

Identitate: există două valori (aici F și T) astfel ca:

$$A \vee F = A \quad A \wedge T = A$$

Complement: $A \vee \neg A = T$ $A \wedge \neg A = F$

Alte proprietăți (pot fi deduse din cele de mai sus):

Idempotență: $A \wedge A = A$ $A \vee A = A$

Absorbție: $A \vee (A \wedge B) = A$ $A \wedge (A \vee B) = A$
 $\neg A \vee (A \wedge B) = \neg A \vee B$ (din distributivitate și complement)

Forma normală conjunctivă (conjunctive normal form)

formula = *conjuncție* \wedge de *clauze* $(a \vee \neg b \vee \neg d)$

clauză = *disjuncție* \vee de *literale* $\wedge (\neg a \vee \neg b)$

literal = propoziție sau negația ei $\wedge (\neg a \vee c \vee \neg d)$
 $\wedge (\neg a \vee b \vee c)$

Similar: forma normală *disjunctivă* (disjuncție de conjuncții)

Transformarea unei formule în formă normală conjunctivă

ducem (repetat) negația îնăuntru (regulile lui de Morgan)

$$\neg(A \vee B) = \neg A \wedge \neg B \quad \neg(A \wedge B) = \neg A \vee \neg B$$

ducem (repetat) disjuncția îнăuntru (distributivitate)

$$(A \wedge B) \vee C = (A \vee C) \wedge (B \vee C)$$

Abordarea naivă poate crește exponențial dimensiunea formulei:

$$(p_1 \wedge p_2 \wedge p_3) \vee (q_1 \wedge q_2 \wedge q_3) =$$

$$(p_1 \vee (q_1 \wedge q_2 \wedge q_3)) \wedge (p_2 \vee (q_1 \wedge q_2 \wedge q_3)) \wedge (p_3 \vee (q_1 \wedge q_2 \wedge q_3))$$

$$= (p_1 \vee q_1) \wedge (p_1 \vee q_2) \wedge (p_1 \vee q_3) \wedge (p_2 \vee q_1) \wedge (p_2 \vee q_2) \wedge (p_2 \vee q_3)$$

$$\wedge (p_3 \vee q_1) \wedge (p_3 \vee q_2) \wedge (p_3 \vee q_3)$$

Transformarea Tseitin (1968)

Dă o formulă realizabilă dacă și numai dacă cea inițială e realizabilă *echirealizabilă* (en. *equisatisfiable*)

Dimensiunea formulei rezultante e *liniară* în cea a formulei inițiale

Pentru fiecare operator introducem *o nouă propoziție reprezintă subformula* calculată de acel operator

Scriem (în CNF) că noua propoziție e *echivalentă* cu subformula (implicație în ambele sensuri)

Obținem regulile de transformare pentru cei trei operatori

formula	$p \leftrightarrow$ formula	rescriere in CNF
$\neg A$	$(\neg A \rightarrow p) \wedge (p \rightarrow \neg A)$	$(A \vee p) \wedge (\neg A \vee \neg p)$
$A \wedge B$	$(A \wedge B \rightarrow p) \wedge (p \rightarrow A \wedge B)$	$(\neg A \vee \neg B \vee p) \wedge (A \vee \neg p) \wedge (B \vee \neg p)$
$A \vee B$	$(p \rightarrow A \vee B) \wedge (A \vee B \rightarrow p)$	$(A \vee B \vee \neg p) \wedge (\neg A \vee p) \wedge (\neg B \vee p)$

Rezultă o formulă cu mai multe propoziții \Rightarrow nu e echivalentă dar e realizabilă dacă și numai dacă formula inițială e realizabilă deci o putem folosi în verificarea realizabilității

Transformarea Tseitin: exemplu

Numerotăm fiecare operator din formulă: $(a \wedge \neg b) \vee (\neg c \wedge \neg d)$
nu numerotăm negațiile aplicate direct la propoziție $\neg b$
și nici conectorii la nivelul cel mai de sus (...) \vee (...)

Introducem propozițiile: $p_1 \leftrightarrow a \wedge \neg b$, $p_2 \leftrightarrow \neg c$, $p_3 \leftrightarrow \neg d$.

Scriem relațiile intrare-iesire pentru fiecare operator în parte
și adăugăm formula pentru operatorul care dă rezultatul.

Legăm toate aceste relații prin conjuncție:

$$\begin{aligned} &(\neg a \vee b \vee p_1) \wedge (a \vee \neg p_1) \wedge (\neg b \vee \neg p_1) & p_1 \text{ reprezintă } a \wedge \neg b \\ &\wedge (p_3 \vee p_2) \wedge (\neg p_3 \vee \neg p_2) & p_2 \text{ reprezintă } \neg c \\ &\wedge (\neg c \vee \neg d \vee p_3) \wedge (c \vee \neg p_3) \wedge (d \vee \neg p_3) & p_3 \text{ reprezintă } \neg d \\ &\wedge (p_1 \vee p_2) & \text{vrem ca toată formula să fie adevărată} \end{aligned}$$

Putem transforma direct conjuncții/disjuncții multiple

ȘI $(\neg A_1 \vee \neg A_2 \vee \neg A_3 \vee p) \wedge (A_1 \vee \neg p) \wedge (A_2 \vee \neg p) \wedge (A_3 \vee \neg p)$

ȘAU $(A_1 \vee A_2 \vee A_3 \vee \neg p) \wedge (\neg A_1 \vee p) \wedge (\neg A_2 \vee p) \wedge (\neg A_3 \vee p)$

Transformarea Tseitin: formula ca circuit logic

$$(a \stackrel{1}{\vee} \neg b) \wedge \stackrel{2}{\neg}(c \stackrel{3}{\vee} d)$$

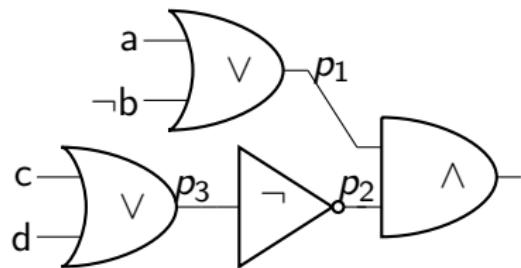
intrarea fiecărei porți: propoziție nouă

nu pentru propozițiile inițiale
și nici negațiile lor

Exprimăm fiecare operator:

$$(p_1 \leftrightarrow a \vee \neg b) \wedge (p_3 \leftrightarrow c \vee d) \\ \wedge (p_2 \leftrightarrow \neg p_3) \wedge p_1 \wedge p_2$$

ultimul termen dă rezultatul: $p_1 \wedge p_2$

Scriem fiecare echivalentă în CNF, sau direct după regulile dinainte;
punem conjuncție între ele

$$(a \vee \neg b \vee \neg p_1) \wedge (\neg a \vee p_1) \wedge (b \vee p_1) \\ \wedge (p_3 \vee p_2) \wedge (\neg p_3 \vee \neg p_2) \\ \wedge (c \vee d \vee \neg p_3) \wedge (\neg c \vee p_3) \wedge (\neg d \vee p_3) \\ \wedge p_1 \wedge p_2$$

(nivelul final cu rezultatul)

Realizabilitatea unei formule propoziționale (satisfiability)

Se dă o formulă în *logică propozițională*.

Există vreo atribuire de valori de adevăr care o face adevărată ?
= e *realizabilă* (engl. *satisfiable*) formula ?

$$\begin{aligned} & (a \vee \neg b \vee \neg d) \\ \wedge & (\neg a \vee \neg b) \\ \wedge & (\neg a \vee c \vee \neg d) \\ \wedge & (\neg a \vee b \vee c) \end{aligned}$$

Găsiți o atribuire care satisfacă formula?

Formula e în *formă normală conjunctivă* (conjunctive normal form)
= conjuncție de disjuncții de *literale* (pozitive sau negate)

Fiecare conjunct (linie de mai sus) se numește *clauză*

Unde se aplică determinarea realizabilității?

În *probleme de decizie* / constrângere:

Putem găsi o soluție la ... cu proprietatea ... ?
⇒ condițiile se pot exprima ca formule în logică

- ▶ În verificarea de circuite (ex. optimizăm funcția f în f_{opt}) dacă $f(v_1, \dots, v_n) \leftrightarrow f_{opt}(v_1, \dots, v_n)$ (echivalente) atunci $\neg(f(v_1, \dots, v_n) \leftrightarrow f_{opt}(v_1, \dots, v_n))$ e nerealizabilă putem verifica dacă transformarea (optimizarea) e corectă
- ▶ În verificarea de software (model checking), testare, depanare determinarea de teste care duc programul pe o anume cale găsirea de vulnerabilități de securitate în software
- ▶ În biologie (determinări genetice), etc.

Complexitatea realizabilității

n propoziții: 2^n atribuiri \Rightarrow timp *exponențial* încercând toate

O atribuire dată se verifică în timp *liniar* (în dimensiunea formulei)

P = clasa problemelor care pot fi rezolvate în timp polinomial
(relativ la dimensiunea problemei)

NP = clasa problemelor pentru care o soluție poate fi *verificată*
în timp polinomial (a verifica e mai ușor decât a găsi)

Probleme *NP-complete*: cele mai dificile probleme din clasa **NP**
dacă s-ar rezolva în timp polinomial, orice altă problemă din NP
s-ar rezolva în timp polinomial \Rightarrow ar fi $P = NP$ (se crede $P \neq NP$)

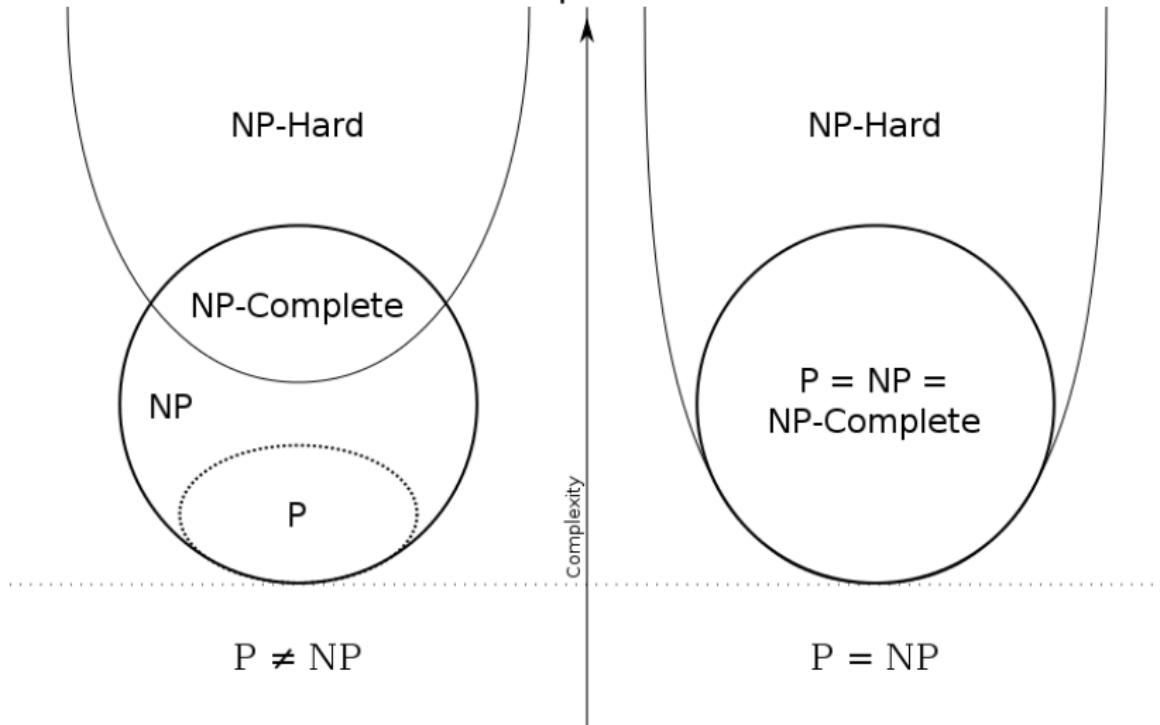
Realizabilitatea (SAT) e prima problemă demonstrată a fi *NP-completă*
(Cook, 1971). Sunt multe altele (21 probleme clasice: Karp 1972).

Cum demonstrăm că o problemă e NP-completă (grea) ?

reducem o problemă cunoscută din NP la problema studiată
 \Rightarrow dacă s-ar putea rezolva în timp polinomial problema nouă,
atunci ar lua timp polinomial problema cunoscută

$P = NP?$

Una din cele mai fundamentale probleme în informatică

Se crede că $P \neq NP$, dar nu s-a putut (încă) demonstra

Cum stabilim dacă o formulă e realizabilă ?

Reguli de simplificare:

R1) Un literal *singur într-o clauză* are o singură valoare fezabilă:

în $a \wedge (\neg a \vee b \vee c) \wedge (\neg a \vee \neg b \vee \neg c)$ a trebuie să fie T

în $(a \vee b) \wedge \neg b \wedge (\neg a \vee \neg b \vee c)$ b trebuie să fie F

R2a) Dacă un literal e T, *pot fi șterse clauzele* în care apare
(ele sunt adevărate, și nu mai influențează formula)

R2b) Dacă un literal e F, *el poate fi șters* din clauzele în care apare
(nu ajută în a face clauza adevărată)

Exemplele de mai sus se simplifică:

$$a \wedge (\neg a \vee b \vee c) \wedge (\neg a \vee \neg b \vee \neg c) \xrightarrow{a=T} (b \vee c) \wedge (\neg b \vee \neg c)$$

$$(a \vee b) \wedge \neg b \wedge (\neg a \vee \neg b \vee c) \xrightarrow{b=F} a$$

(și de aici $a = T$, deci formula e realizabilă)

Cum stabilim dacă o formulă e realizabilă ?

R3) Dacă *nu mai sunt clauze*, am terminat (și avem o atribuire)

Dacă se ajunge la o *clauză vidă*, formula *nu e realizabilă*

$$a \wedge (\neg a \vee b) \wedge (\neg b \vee c) \wedge (\neg a \vee \neg b \vee \neg c)$$

$$\xrightarrow{a=T} b \wedge (\neg b \vee c) \wedge (\neg b \vee \neg c)$$

$$\xrightarrow{b=T} c \wedge \neg c \quad \xrightarrow{c=T} \emptyset \quad (\neg c \text{ devine clauza vidă} \Rightarrow \text{nerealizabilă})$$

Dacă *nu mai putem face reduceri* după aceste reguli ?

$$a \wedge (\neg a \vee b \vee c) \wedge (\neg b \vee \neg c) \quad \xrightarrow{a=T} \quad (b \vee c) \wedge (\neg b \vee \neg c) \quad ??$$

R4) Alegem o variabilă și încercăm (*despărțim pe cazuri*)

- ▶ cu valoarea F
- ▶ cu valoarea T

O soluție pentru oricare caz e bună (nu căutăm o soluție anume).

Dacă nici un caz nu are soluție, formula nu e realizabilă.

Un algoritm de rezolvare

Problema are ca date:

- ▶ lista clauzelor (formula)
- ▶ multimea variabilelor deja atribuite (initial vidă)

Regulile 1 și 2 ne *reduc problema la una mai simplă*
(mai puține necunoscute sau clauze mai puține și/sau mai simple)

Regula 3 spune când ne oprim (avem răspunsul).

Regula 4 reduce problema la rezolvarea a *două probleme mai simple*
(cu o necunoscută mai puțin)

Reducerea problemei la *aceeași problemă cu date mai simple*
(una sau mai multe instanțe) înseamnă că problema e *recursivă*.

Obligatoriu: trebuie să avem și o *condiție de oprire*

Algoritmul Davis-Putnam-Logemann-Loveland (1962)

```
function solve(truelit: lit set, clauses: lit list list)
  (truelit, clauses) = simplify(truelit, clauses) (* R1, R2 *)
  if clauses = lista vidă then
    return truelit; (* R3: realizabila, returneaza atribuirile *)
  if clauses conține clauza vidă then
    raise Unsat; (* R3: nerealizabila *)
  if clauses conține clauză cu unic literal a then
    solve (truelit ∪{a}, clauses)      (* R1: a trebuie să fie T *)
  else
    try solve (truelit ∪{¬a}, clauses); (* R4: încearcă a=F *)
    with Unsat → solve (truelit ∪{a}, clauses); (* încearcă T *)
```

Rezolvatoarele (*SAT solvers/checkers*) moderne pot rezolva formule cu milioane de variabile (folosind optimizări)

Implementare: lucrul cu liste și multimi

Structuri de date:

- ▶ *lista* clauzelor (listă de liste de literale)
- ▶ *multimea* literalelor cu valoare T

Prelucrări:

- ▶ *căutarea* unui literal în mulțimea celor atribuite
- ▶ *adăugarea* unui literal la mulțimea celor atribuite
- ▶ *parcurgerea* literalelor dintr-o listă (clauză)
- ▶ *eliminarea* unui literal dintr-o listă (clauză)
- ▶ *eliminarea* unei clauze dintr-o listă (formula)

Cum reprezentăm un literal ?

un sir (numele variabilei) etichetat cu P (pozitiv) / N (negativ)

```
module L = struct
  type t = P of string | N of string (* pozitiv / negat *)
  let compare = compare (* fct. std. Pervasives.compare *)
  let neg = function      (* negare = schimba eticheta *)
    | P s -> N s
    | N s -> P s
end
module S = Set.Make(L) (* pentru multimi de literale *)
```

(cod după Conchon et. al, SAT-MICRO, 2008)

Simplificarea unei clauze

ones = multimea literalelor adevărate

Găsirea unui literal adevărat e un caz special (R2a)

⇒ nu mai continuăm prelucrarea clauzei (*exceptia* Exit)

Altfel, păstrăm doar literalele care nu sunt sigur false (R2b)

(nu apar negate în multimea celor adevărate, ones)

```
let filter_clause ones =
  List.filter (fun e ->
    if S.mem e ones then raise Exit
    else not (S.mem (L.neg e) ones))
```

Simplificarea liste de clauze

Acumulăm cu `List.fold_left` o *pereche* de valori:
multimea de literale adevărate și lista clauzelor modificate

```
let rec simplify ones = List.fold_left
  (fun (ones, clst) cl ->      (* cl = clauza curenta *)
   try (match filter_clause ones cl with
     | [] -> raise Unsat (* clauza vida -> nerealizabila *)
     | [lit] -> simplify (S.add lit ones) clst (* reia cu lit=T *)
     | newcl -> (ones, newcl :: clst))
    with Exit -> (ones, clst) (* clauza T -> nu modifica *)
  ) (ones, [])
```

Dacă `filter_clause` dă un unic literal, se adaugă la cele adevărate
și reluăm simplificarea clauzelor deja prelucrate

Dacă returnează lista vidă, toată formula e nerealizabilă

Dacă produce excepția `Exit`, clauza nu are efect (e adevărată)

Altfel, adăugăm clauza simplificată la listă

Verificarea propriu-zisă

Dacă simplificând obținem lista vidă de clauze, returnăm mulțimea literalelor adevărate (restul nu contează)

Altfel, cu primul literal din prima clauză încercăm ambele valori dacă prima încercare dă exceptia Unsat, încercăm și a doua

```
let sat clst =
  let rec sat1 ones clst =
    match simplify ones clst with
    | (ones, []) -> ones          (* literale adevarate *)
    | (ones, (lit::cl)::clst) -> (* luam primul literal *)
      S.union ones (           (* cei deja true + nou aflati *)
        try sat1 (S.singleton (L.neg lit)) (cl::clst) (* lit=F *)
        with Unsat -> sat1 (S.singleton lit) clst      (* lit=T *)
      )
    in S.elements (sat1 S.empty clst) (* pornim fara atribuiriri *)

sat [[P "a"; P "b"; N "c"]; [N "a"; P "c"]; [P "a"; N "b"]]
- : S_elt list = [N "a"; N "b"; N "c"]


$$(a \vee b \vee \neg c) \wedge (\neg a \vee c) \vee (\neg a \vee b)$$
 e realizabilă cu  $a = b = c = F$ 
```